

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

4. Vtrum hi anni tanquam integri censeri debeant. ibid.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

QVÆSTIO II.

Vtrum hi anni tanquam integri censerī debeant?

1. **M**irum cuiquam videri possit, antiquos illos Patriarchas, sic examissim rationes temporum seruasse, vt vbi alicuius parentis vita desinebat, inde filius viuere inciperet: præsertim cum vt iam olim notauit Theophilus Antiochenus lib. 3. ad Antolycum, in sacris literis non semper adnotentur dies & menses abundantes, aut deficientes.

Ratio du-
bitandi.

2. Recinenda nihilominus est ex æquo & bono communis grauissimorum authorum supputatio, qui hic annos absolutos in suas rationes inducunt, dum ab Adamo ad diluuium ex Patriarcharum generationibus colligunt annos 1656. Quod ipsum sacra monimenta nobis innuere videntur, dum annos totius vitæ Adami nongentos triginta sic diuidunt, vt ante generationem Seth 130. numerent, post eam 800. Idem in reliquis seruatur. Pari modo Noe dicitur vixisse ante diluuium annos 600. Gen. 7. v. 6. post diluuium 350. cap. 9. v. 28. & sic totam vitæ suæ periodum annis 950. terminasse. Annus igitur 131. Adami idem fuit, qui primus Sethi; annus 106. Sethi, primus Enos; annus 91. Enos, primus vitæ Cainan, & sic de cæteris. Quando enim absolutè Scriptura dicit, huc aut illum tot annos vixisse, de completis accipi solet, nisi certæ aliquæ notæ obstitant, & annos mutilos fuisse indicent: quod in annis Regum Israël plerumq; contingit. Deinde nulla ratio suadet, hos annos aut omnes esse redundantes, aut omnes inchoatos: quin potius existimandum est, ita esse inter se digestos, vt quod vni fortasse deerat, id ab alio sumeretur, & sic tandem summa annorum in sacro textu reperta, si non exactissimè; at morali saltem computatione resultaret. Alias manea esset, sine vlllo remedio sacra Chronologia. Adhæc anni 187. quos Mathusala vixerat, ante susceptum Lamechum, & 182. quos Lamechus ante natalem Noë peregrisse dicitur integri fuerunt: his enim si 600. addantur ad quos Noë sæuiente diluio peruenerat, confient 969. quot Mathusalæ tribuuntur. Sicut igitur anni, quos S. Scriptura Mathusalæ & Lamecho annumerat antequam filij nominati nascerentur fuerunt expleti: ita par est æstimare similem computandi rationem in cæteris Patriarchis seruaram esse, ne plures supputandi modos sine necessitate confingamus. Hinc bene Petauus: Nos pro eo, ac Chronologi solent, omnes annos, qui in aliqua serie descripti sunt, pro integris accipimus, quamdiu nihil occurrit, quod secus opinari cogat, quodque alia ratione, quam adhibitis annorum fractionibus explicari nequeat.

Conclusio.

3. Neque

No per-
los primo-
genitos te-
xitur Ge-
nealogia
Patriar-
charum.

3. Neque etiam credendum est, hanc annorum seriem, per solos primogenitos deduci. Sicut enim Adamus ante Sethum alios filios procreauerat; ita non est verisimile late d. v. g. ante annum vitę suę 162. aut Lamech ante 182. nullam prolem suscepisse. Eorum autem nomina expressit Scriptura, ex quibus homines post diluuium propagati fuerunt.

Generatio
aliquando
pro Nati-
uitate ac-
cipitur.

4. Hic porro generatio, pro perfecta, siue pro natiuitate, non autem pro conceptione accipi debet, ac proinde menses nouem, quibus Seth utero materno gestabatur, ad annum 130. Adami referendi sunt; & sic de alijs. Nam verbum Hebræum יָלַד quod nos ter interpretatur genuit, ad natiuitatem geniti referri solet, & non solum ad conceptionem, vt patet Gen. 29. v. 32. & 33. & alibi sæpius, vt notat Salius in scholijs ad annum mundi 131. Adam igitur cum esset 130. annorum, suscepit ex vxore filium Seth. Cum enim verbum יָלַד ad feminam refertur, parere significat; cum autem de viro dicitur, vel generare, vel prolem suscipere denotat.

Iuxta Heb.
à mundo
condito ad
diluuium
anni 1656.

5. Hinc sequitur 1. Hebraicam, Latinam, Chaldaicam Chronologiam ab Orbe condito ad diluuium, continere annos 1656. quam sequuntur Beda de 6. ætatib. Bellouacensis specul. hist. lib. 1. cap. 6. Cornelius Bouffreterius, & alij plerique interpretes Latini in Genesin præsertim recentiores, vniuersa Hebræorum Synagoga, nostri æui Chronologi, Bellarminus, Torniiellus, Salius, Samerius, Godonus, Barradius, Azor, Sectarij turmatim Scaliger, Sethus, Temporarius, Funccius, Pavvel, Alstedius, & alij supra q. 2. recensiti.

Græcus ha-
bet nunc
2242.
nunc 2656.

6. Sequitur 2. iuxta translationem Græcam Romanensem hoc interuallo numerari annos 2242. iuxta Antuerpiensem & Basiliensem 2240. quem numerum retinet author de mirabilibus sacre Scripturæ lib. 2. cap. 4. iuxta eam versionem, qua vsi sunt Nicephorus Constant. Fasti Siculi, Africanus in ijs laudatus, Epiphanius initio Panarij, Contius in Nicephorum; 2262. Iosephus verò, lib. 1. Antiquitatum cap. 5. ab Adamo ad Cataclysmum notat annos 2656.

Annus 131
Adami est
1. Sethi.

7. Sequitur 3. annum primum Sethi pariari anno ab ortu rerum 131. primum Enos, respondere anno mundi 236. & ita de reliquis, prout in tabulis expansis annotaui.

Error quo-
rundam
Calenda-
risarum.

8. Sequitur 3. merito in dubium vocari posse computum Calendaristarum, qui ab orbe condito ad diluuium non nisi 1650. annos computant. Hoc enim modo anni 5. vel 6. ab eo numero, quem sacrarum literarum monumentis consignatum habemus, detrahendi foret; cur verò alius quatuor duntaxat aut septem eximere non possit! Cur non ex annis posterorum Noe vsq; ad Abraham aliquot anni pariter non subtrahantur, ex ea summa quam nobis caput xi. Geneseos repræsentat? Esto igitur nõ omnino certū sit hos omnes annos fuisse completos, nullum verò deficientē; numerus tamen, quę sacri codices nobis exhi-

exhibent, tanquam in antiqua possessione, iure merito retinentur. Hic, ut alibi, sapere licet, sed sapere ad sobrietatem, nec temerè aliorum rationes grauiore censura notare.

9. Licet autem ex editione 70. interpretum ob diuersitatem Græcorum Codicum & interpretationum, vix aut ne vix quidem certa Chronologia haberi possit: computus tamen eorum non est cum irrisione explodendus. Nam antiqui Patres quamuis inter se assignandis numeris dissideant, ex eorum tamen versione annos ab origine mundi deducere consueuerunt, ut Cyprianus in præfat. libr. de exhort. martyr. Clemens Alexandrinus lib. 1. Stromatum. Hippolytus in Can. temp. Iulius Africanus ad Arist. Origenes tract. 29. in Mathæum, Eusebius passim, Lactantius lib. 7. cap. 25. Epiphanius hæresi 66. Hieronymus in epist. ad Titum, cap. 1. Philostrius de hæresibus cap. 112. Orosius lib. 1. cap. 1. Augustinus 12. Ciuit. cap. 12. Anastasius Sinaita lib. 7. Hexam. Anastasius Nicenus q. 92. Nicephorus in Chronico. Suidas in hist. His adde acta sextæ Synodi Oecumenicæ, quæ notatur anno mundi 6199. & Martyrologiū Romanum die 25. Decembris. vt eruditè monet Baronius sub finem Apparatus.

Mulsi sũt
vst cõputo
Græco 70.

QVÆSTIO III.

Virum anni Patriarcharum nostris fuerint æquales.

1. **A**DAM licet non in ætate puerili natus, sed in virili à Deo formatus sit, annos nihilominus 930. vixisse dicitur; Jared 962. Mathusala 969. Ncè 950. alij aliquot annorum centurias. Quæ hominum longæuitas cum nonnullis Gentilibus visa esset, aut saltem videri posset, incredibilis & fabulosa; non defuerunt, qui vt numeram annorum quos Adam & posterius eius Gen. cap. v. & xi. vixisse scribuntur, defenderent, annos illos facerent non nostris æquales, sed multo minores, puta quasi menstruos, ita vt sexies sex, hoc est 36. diebus anni singuli absoluerentur, & decem ex illis annis vnum è nostris conficerent. Qua de re fuse S. Augustinus lib. 15. de Ciuitate Dei, vbi præter alia cap. 12. Quidam, ait, non destruentes fidem huius sacræ historiæ, sed astruente nitentes, ne sit incredibile, quod tam multos annos vixisse referatur antiqui; persuaserunt sibi, nec se suadere imprudenter existimant, tam exiguum spatium temporis tunc annum vocatum, vt illi decem sint vnus noster, & decem nostri centum illorum. Hoc autem falsissimum esse documento euidentissimo ostenditur. Hæc S. Doctor.

1. Opinio
falsa.

2. Eadem forte ratione Plinius sacram scripturam interpretatus fuisse, qua libro 7. Naturalis historiæ explicabat Alexandrum, Cornelium, Xenophon-

2. Opinio
explicatur.

D

phon-